

Иван Вазов
Есенни хали

Вейте, хали тъжни, хали есенешки!
Слуша ми се вашта песен меланхолна,
сфашам нещо сродно в стона ви човешки,
чувам някой отклик на душа си болна.

Има нещо гробно в вийнето ви диво,
сякаш плаче сърце кърваво, разбито,
сякаш че това е опело горчиво
на моите надежди, щастие убито...

Пейте, вихри, вашта песен погребална.
Нека тя говори за гроб, за почивка,
нека ечи се тъй мрачна и печална:
друга по-приветна – счел бих за присмивка.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Преслав Марков

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8496>]